

Komedianti nestárnou

Fešáci

1. Znáš tě hezkou řádku let, jako kluci z rozcestí,
do hračkářství za korunu chodili jsme pro štěstí.
Starý hotel jménem Svět, blízko náměstí,
zažil s námi lásek pár i hrátky s pověstí.
2. Tys měl vždycky díru v kapse, já jsem taky neměl víc,
chodili jsme na kytaru k chlápku, co nechtěl nic.
S otlučenou španělkou, noty psané pastelkou,
od té doby táhnem dál, všude, kam nás zvou.

R: Komedianti nestárnou, to je případ i nás dvou,
nám stačí jít a hrát, všude, kam nás zvou.

3. Uměli jsme spoustu písní, půlku už jsem zapomněl,
první kostým šila máma, vždycky jsem v něm trému měl.
První článek v novinách, první úspěch, první krach,
k smíchu se nám tenkrát zdál, další den ho splách.

R:

Sólo: jako refrén

4. Od té doby táhnem dál, hrál jsem všude, kam vedou cesty,
známe zkratky všemi městy, v každém z nich jsem někdy spal.
Ani nevím, čím jsem víc, zpěvák, klaun anebo nic,
nejsem z těch, co počítaj, co jim život vzal.

R2: Komedianti nestárnou, svět se točí, léta jdou,
nám stačí jít a hrát, všude, kam nás zvou.

R3: Svět je velkou ruletou, vrzavou a ojetou,
nám stačí jít a hrát, všude, kam nás zvou.